

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO

PRÁVNÍ MOCI dne **24. 6. 2021** a je
VYKONATELNÉ dne **10. 7. 2021**

Český telekomunikační úřad
Odbor legislativní a právní dne **25.6.2021**

Číslo jednací

ČTÚ-40 644/2020-606/X.vyř.

Praha

24. 3. 2021

Předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 127 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává ve správním řízení, vedeném pod čj. ČTÚ-40 644/2020-606, které bylo zahájeno dne 29. 7. 2020 na návrh společnosti Český bezdrát s.r.o., IČ 259 02 415, se sídlem Zámečnická 592, 742 58 Příbor, proti odpůrci, společnosti T-Mobile Czech Republic a.s., IČ 649 49 681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, 148 00 Praha 4, ve věci sporu mezi podnikateli v elektronických komunikacích o uložení povinnosti odpůrci uzavřít s navrhovatelem dodatek ke smlouvě o propojení, jehož předmětem je snížení cen za datové služby, poskytované odpůrcem navrhovateli na základě smlouvy o propojení, o 41 %, toto

rozhodnutí:

I. Podle § 141 odst. 7 správního řádu, ve spojení s § 127 zákona o elektronických komunikacích, se návrhu navrhovatele vyhovuje, přičemž po právní moci tohoto rozhodnutí je navrhovatel oprávněn písemně vyzvat odpůrce k uzavření dodatku ke smlouvě o propojení č. 025562-000-00 ze dne 20. 4. 2015, jehož předmětem je nahrazení dosud platného ujednání o ceně za mobilní data poskytovaná odpůrcem navrhovateli, uvedeného v příloze č. 9 – Ceníku, ujednáním o ceně mobilních dat snížených o 41 %, a odpůrce je povinen nejpozději do 30 dnů ode dne obdržení této písemné výzvy navrhovatele dodatek, nejméně v následujícím znění, s navrhovatelem uzavřít:

Data - Název služby	Směr volání	Cena platná do 30.4.2020 (Kč/MB)	Ceny platné od 1.5.2020 (snížení o 41 % dle stanoviska ČTÚ)	Cena k tarifu WS a VPN (Kč/balíček)	Cena k tarifu Střední/Velký (Kč/balíček)	Specifikace služby*
GPRS/EDGE/3G/LTE data hrazená per kB	up+down	0,55	0,325	n/a	n/a	ADU < 100 MB, FUP se hradí
GPRS/EDGE/3G/LTE data hrazená per kB	up+down	0,50	0,295	n/a	n/a	100 MB <= ADU < 300 MB, FUP se hradí
GPRS/EDGE/3G/LTE data hrazená per kB	up+down	0,43	0,254	n/a	n/a	300 MB <= ADU < 700 MB, FUP se hradí
GPRS/EDGE/3G/LTE data hrazená per kB	up+down	0,38	0,224	n/a	n/a	700 MB <= ADU < 1000 MB, FUP se hradí
GPRS/EDGE/3G/LTE data hrazená per kB	up+down	0,27	0,159	n/a	n/a	1000 MB <= ADU < 2100 MB, FUP se hradí
GPRS/EDGE/3G/LTE data hrazená per kB	up+down	0,17	0,100	n/a	n/a	2101 MB <= ADU < 3100 MB, FUP se hradí
GPRS/EDGE/3G/LTE data hrazená per kB	up+down	0,1450	0,086	n/a	n/a	3101 MB <= ADU < 4400 MB, FUP se hradí

GPRS/EDGE/3G/LTE data hrazená per kB	up+down	0,12	0,071	n/a	n/a	4401 MB <= ADU < 5100 MB, FUP se hradí
GPRS/EDGE/3G/LTE data hrazená per kB	up+down	0,10	0,059	n/a	n/a	5101 MB <= ADU < 7680 MB, FUP se hradí
GPRS/EDGE/3G/LTE data balíček "P" 150 MB na měsíc**	up+down	n/a	n/a	35,00	35,00	nových 150 MB do konce kalendářního měsíce
GPRS/EDGE/3G/LTE data balíček "P" 300 MB na měsíc**	up+down	n/a	n/a	60,00	60,00	nových 300 MB do konce kalendářního měsíce
GPRS/EDGE/3G/LTE data balíček "P" 600 MB na měsíc**	up+down	n/a	n/a	115,00	115,00	nových 600 MB do konce kalendářního měsíce
GPRS/EDGE/3G/LTE data balíček "P" 1000 MB na měsíc, 30 dnů**	up+down	n/a	n/a	160,00	160,00	nových 1000 MB do konce kalendářního měsíce
GPRS/EDGE/3G/LTE data balíček "P" 1500 MB na měsíc, 30 dnů**	up+down	n/a	n/a	220,00	220,00	nových 1500 MB do konce kalendářního měsíce
GPRS/EDGE/3G/LTE data balíček "P" 2000 MB na měsíc, 30 dnů**	up+down	n/a	n/a	240,00	240,00	nových 2000 MB do konce kalendářního měsíce
GPRS/EDGE/3G/LTE data balíček "P" 3000 MB na měsíc**	up+down	n/a	n/a	330,00	330,00	nových 3000 MB do konce kalendářního měsíce
GPRS/EDGE/3G/LTE data balíček "P" 10 GB na měsíc**	up+down	n/a	n/a	536,00	536,00	nových 10000 MB do konce kalendářního měsíce
Dokup datové kvoty k balíčku "P" a "NTB" na kalendářní měsíc	up+down	200UP=60Kč;300UP=60Kč;600UP=115 Kč;1000UP=150Kč;1500UP=220Kč;2000UP=240Kč;3000UP=330 Kč;5000UP=490Kč;10000UP=536Kč				
GPRS/EDGE/3G/LTE NTB - balíček 1,5GB***	up+down	n/a	n/a	230,00	n/a	nových 1,5GB do konce kal. měsíce, FUP se nehradí, hlas je blokován
GPRS/EDGE/3G/LTE NTB - balíček 3GB***	up+down	n/a	n/a	319,00	n/a	nových 3GB do konce kal. měsíce, FUP se nehradí, hlas je blokován
GPRS/EDGE/3G/LTE NTB - balíček 10GB***	up+down	n/a	n/a	467,00	n/a	nových 10GB do konce kal. měsíce, FUP se nehradí, hlas je blokován

II. Odpůrce je povinen podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, ve spojení s § 141 odst. 11 správního řádu, zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 10 000 Kč, a to ve lhůtě 15 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Dne 29. 7. 2020 podal navrhovatel správnímu orgánu návrh na vydání rozhodnutí podle § 127 zákona o elektronických komunikacích. V návrhu uvedl, že na základě vývoje na maloobchodním a velkoobchodním trhu s mobilními daty v České republice a po opakovaných neúspěšných jednáních s odpůrcem podává návrh na vydání rozhodnutí, jehož předmětem má být uložení povinnosti odpůrci uzavřít s navrhovatelem dodatek ke smlouvě o propojení č. 025562-000-00 ze dne 20. 4. 2015, jehož předmětem je snížení cen za datové služby, poskytované odpůrcem navrhovateli na základě uvedené smlouvy o propojení, o 41 %, a to podle návrhu zavedením nového pásma ADU a nižších cen za 1 MB dat ve všech pásmech.

Navrhovatel nejprve odkázal na svůj dřívější návrh na vydání rozhodnutí sporu o snížení velkoobchodních cen za mobilní data ze dne 11. 12. 2019, o kterém správní orgán, po provedeném ústním jednání, kterého se zúčastnili navrhovatel i odpůrce, rozhodnutím čj. ČTÚ-1 872/2020-606/III.vyř. ze dne 11. 3. 2020 odmítl podle § 128 zákona o elektronických komunikacích rozhodnout. Při ústním jednání, konaném dne 12. 2. 2020 za účasti navrhovatele i odpůrce, vyšlo najevo, že mezi účastníky dosud nebyly vyčerpány všechny prostředky vzájemné komunikace, které by vedly k vyjasnění vzájemných pozic a k uzavření dohody o změně smlouvy o propojení, a proto na základě výsledku uvedeného ústního jednání správní orgán dospěl k závěru, že k řešení sporu by lépe než autoritativní rozhodnutí podle § 127 zákona o elektronických komunikacích přispěl postup podle § 80 odst. 6 téhož zákona, na jehož konci správní orgán vydává stanovisko. Dne 8. 4. 2020 proto proběhlo další jednání mezi navrhovatelem a odpůrcem. Vzhledem

k tomu, že v průběhu jednání odpůrce odmítl všechny návrhy navrhovatele, přičemž sám žádný návrh na řešení sporu o snížení velkoobchodních cen za mobilní data nepředložil, přistoupil za těchto okolností správní orgán k vydání stanoviska podle § 80 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích, čj. ČTÚ-27 937/2020-611 ze dne 27. 5. 2020.

Navrhovatel dále uvedl, že dne 18. 6. 2020 zaslal odpůrci zatím poslední návrh na smírné řešení sporu o snížení velkoobchodních cen za mobilní data, a to v návaznosti na stanovisko správního orgánu ze dne 27. 5. 2020. Podle navrhovatele odpůrce na tento návrh nereagoval, takže bylo zřejmé, že nemá o smírné řešení zájem. Vzhledem k tomu, že strany sporu nedosáhly ve lhůtě 4 měsíců ode dne vydání rozhodnutí o odmítnutí rozhodnout spor shody při věcném řešení sporu, podal nyní navrhovatel v souladu s § 128 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích návrh na rozhodnutí sporu podle § 127 zákona o elektronických komunikacích.

V další části návrhu na vydání rozhodnutí navrhovatel poukázal na skutečnost, že jak navrhovatel, tak odpůrce, jsou osobami vykonávajícími komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích, které mezi sebou dne 20. 4. 2015 uzavřely smlouvu o propojení, na základě které oběma smluvními stranám vznikla povinnost propojení. Vzhledem k aktuální situaci na trhu mobilních služeb, kde je podle názoru navrhovatele odpůrce nepochybně reálně podnikem s významnou tržní silou, navrhovatel očekává, že odpůrce bude velmi pravděpodobně prohlášen za podnik s významnou tržní silou po dokončení analýzy relevantního trhu č. 5 – velkoobchodní trh přístupu k mobilním službám a že vzhledem k jeho protisoutěžnímu chování mu budou uloženy povinnosti v rámci cenové regulace. Z uvedených důvodů je správní orgán podle názoru navrhovatele povinen o věci rozhodnout.

V další části návrhu na vydání rozhodnutí navrhovatel obsáhle rozebral vymezení relevantního trhu č. 5 v návaznosti na opatření obecné povahy č. OOP/1/12.2019-11 ze dne 18. 12. 2019, kterým se stanoví relevantní trhy v oboru elektronických komunikací, včetně kritérií pro hodnocení významné tržní síly. V této souvislosti navrhovatel poukazuje na skutečnost, že správní orgán po provedení tzv. testu tří kritérií dospěl k závěru, že na velkoobchodním trhu s mobilními daty, na kterém jsou navrhovatel a odpůrce přímými konkurenty, existují jak strukturální, tak právní a regulační překážky pro vstup plnohodnotného síťového operátora (tzv. „MNO“) a pro působení operátorů virtuální mobilní sítě (tzv. „MVNO“) a tyto překážky nejsou jen dočasného charakteru, že na tomto trhu existují rovněž překážky rozvoje konkurence pro MVNO ze strany MNO, a to zejména z důvodu nezajištění možnosti replikovat nabídky virtuálními operátory a zaostávání podmínek velkoobchodních smluv za vývojem maloobchodního trhu, a že samo uplatňování práva hospodářské soutěže samo o sobě dostatečně nezajistí odstranění nalezené bariéry vstupu na trh a rozvoj konkurence. Navrhovatel poukázal na skutečnost, že po splnění testu tří kritérií správní orgán vydáním uvedeného opatření obecné povahy uplatnil *ex ante* regulaci a nově vymezil relevantní trh č. 5 - velkoobchodní trh přístupu k mobilním službám.

Dále navrhovatel ve svém velmi obsáhlém návrhu na vydání rozhodnutí uvedl důvody, pro které podle jeho názoru není velkoobchodní trh efektivně konkurenčním trhem ve smyslu § 51 odst. 1 věty třetí zákona o elektronických komunikacích. Navrhovatel dovozuje, že na tomto vysoce koncentrovaném trhu působí tři podniky (MNO) s významnou tržní silou, a byť odpůrce, jako jeden z těchto tří podniků, není jako podnik s významnou tržní silou přímo deklarován, je jím svým faktickým působením. Navrhovatel dále předkládá svůj odhad tržních podílů podniků (MNO) s faktickou významnou tržní silou, působících na uvedeném trhu, podle počtu provozovaných SIM karet s mobilními daty, a to tak, že v letech 2011 – 2018 se jejich souhrnný tržní podíl pohyboval v rozmezí od 92,5 % do 100 % v závislosti na konkrétním roce, s tím, že v letech 2011 – 2017 jejich souhrnný tržní podíl každým rokem lehce klesal, zatímco od přelomu let 2017 a 2018 se jejich tržní podíl opět zvyšoval, čím došlo ke snižování tržního podílu virtuálních operátorů (MVNO). Z uvedeného přehledu navrhovatel dovodil, že při snižování tržního podílu virtuálních operátorů (MVNO) na velkoobchodním trhu s mobilními daty se jejich, již tak malý, vliv na hospodářskou soutěž na tomto trhu začal ještě zmenšovat. Samotný odpůrce měl, podle tvrzení navrhovatele, na tomto trhu v letech 2011 – 2018 tržní podíl v rozmezí od 25, 4 % do 59, 9 %, čímž do roku 2013 držel na tomto trhu druhou pozici a od roku 2013 první pozici. Uvedené tržní podíly všech tří podniků (MNO) s faktickou významnou tržní silou jsou podle názoru navrhovatele ve skutečnosti podstatně vyšší,

neboť v případě, že by do odhadu tržních podílů všech tří podniků (MNO) byly zahrnuty i tržní podíly s nimi majetkově propojených mobilních virtuálních operátorů (MVNO), pak by se tržní podíly těchto majetkově propojených podniků v letech 2011 – 2018 pohybovaly od 97,2 % do 100 %, čili rozdíl mezi nimi a nezávislými virtuálními mobilními operátory by byl ještě markantnější. Z uvedených důvodů navrhovatel dovodil, že na velkoobchodním trhu s mobilními daty mají tři podniky, mezi něž patří i odpůrce, naprosto dominantní vliv na fungování hospodářské soutěže na tomto trhu. Podle názoru navrhovatele na uvedeném trhu existuje situace kolektivní superdominance oligopolu „tří MNO“, mezi něž patří i odpůrce.

V další části návrhu na vydání rozhodnutí navrhovatel obsáhle dovodil, že odpůrce svým tržním chováním vůči navrhovateli zneužil své dominantní postavení na velkoobchodním trhu s mobilními daty. Podle názoru navrhovatele došlo ke zneužití dominantního postavení odpůrce v situaci, kdy odpůrce své ceny za poskytování svých služeb na maloobchodním trhu výrazně snižuje a nad to nadále rozšiřuje objem poskytovaných služeb, aniž by přiměřeně tomuto rozšíření maloobchodní ceny zvýšil (naopak je přes rozšíření objemu snižuje). Značné snižování maloobchodních cen odpůrce podle tvrzení navrhovatele nijak nepromítá do cen ve velkoobchodních smlouvách. Navrhovatel konkrétně uvedl, že ve smlouvě s ním došlo ke snížení velkoobchodních cen za posledních pět let pouze jedenkrát, a to velmi nepatrně. Podle názoru navrhovatele poklesla průměrná jednotková cena za 1 MB dat na maloobchodním trhu odpůrce o 55 %, přičemž ve vztahu k navrhovateli odpůrce snížil průměrné velkoobchodní ceny za 1 MB dat pouze jednou, a to o 10 %, počítáno váženým průměrem, resp. o cca 14 % při průměru aritmetickém. Rozdíl v úrovni cen mobilních dat na trhu maloobchodním a na trhu velkoobchodním tak tvoří ve vztahu navrhovatele a odpůrce markantních 41 – 45 %. Navrhovateli tak podle jeho názoru vznikla tržním chováním odpůrce újma, neboť v důsledku narušené hospodářské soutěže nemá na trhu č. 5 stejné nebo alespoň srovnatelné postavení a nemůže se tak patřičně zapojit do soutěžního procesu, což ostatně ve svém stanovisku čj. ČTÚ-27 937/2020-611 ze dne 27. 5. 2020 konstatoval i správní orgán. Navrhovatel z uvedeného stanoviska citoval pasáž *„Tímto postupem společnost T-Mobile znemožňuje virtuálním operátorům efektivně působit na trhu a účinně tak rozvíjet konkurenci. To má negativní dopad na uživatele služeb. Úřad proto ve stanovisku konstatuje, že je pro další působení virtuálního operátora na trhu potřeba vzniklou disproporcí mezi poklesem maloobchodních a ustrnutím velkoobchodních cen odstranit“*.

V posledních dvou částech velmi obsáhlého návrhu na vydání rozhodnutí navrhovatel znovu odkázal na opatření obecné povahy č. OOP/1/12.2019-11 ze dne 18. 12. 2019. Na podkladě rozsáhlých citací z odůvodnění tohoto opatření obecné povahy navrhovatel dovodil, že i z argumentace správního orgánu, uvedené v odůvodnění tohoto opatření obecné povahy, lze uzavřít, že odpůrce je podnikem s významnou tržní silou. Postavení odpůrce jako podniku s významnou tržní silou je podle navrhovatele patrné i ze sdílení sítí elektronických komunikací, a to na základě dohody uzavřené mezi odpůrcem a společností Cetin (poznámka správního orgánu: Cetin a.s., IČ 040 84 063, se sídlem Českomoravská 2510/19, Libeň, 190 00 Praha 9), na kterou společnost O2 (poznámka správního orgánu: O2 Czech Republic a.s., IČ 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Michle, 140 22 Praha 4) převedla svou mobilní infrastrukturu a velkoobchodní služby.

V závěru návrhu na vydání rozhodnutí navrhovatel uvedl, že z předchozích částí tohoto návrhu je zjevné, že je potřeba situaci vzniklou na velkoobchodním trhu přístupu k mobilním službám v České republice regulovat, mimo jiné také rozhodnutím o snížení velkoobchodních cen za služby poskytované navrhovateli odpůrcem. Pokud by správní orgán nerozhodl o povinnosti odpůrce odpovídajícím způsobem snížit nepřiměřeně vysoké velkoobchodní ceny za mobilní data, účtované navrhovateli, poskytl by podle názoru navrhovatele neodůvodněnou výhodu jednomu podnikateli na úkor nejen navrhovatele, ale i ostatních podnikatelů. Navrhovatel dodal, že v současnosti dochází ze strany odpůrce k přetahování zákazníků navrhovatele, a že navrhovatel nemůže na trhu č. 5, s ohledem na účtované nepřiměřeně vysoké velkoobchodní ceny, profitabilně působit a být tak konkurenceschopným soutěžitelem, což v konečném důsledku vede k újmě koncových uživatelů těchto služeb.

Navrhovatel požaduje, aby správní orgán vydal rozhodnutí, ve kterém by uložil odpůrci povinnost uzavřít s navrhovatelem dodatek ke smlouvě o propojení, jehož předmětem bude snížení cen za datové služby poskytované odpůrcem navrhovateli na základě smlouvy o propojení, o 41 %.

Na podporu svých tvrzení navrhovatel k návrhu na vydání rozhodnutí připojil dopis správního orgánu navrhovateli ze dne 27. 5. 2020, čj. ČTÚ-27 937/2020-611, obsahující stanovisko správního orgánu z mediace podle § 80 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích, „Návrh smírného řešení sporu týkajícího se velkoobchodní ceny za mobilní data v návaznosti na stanovisko ČTÚ“ ze dne 18. 6. 2020, adresovaný odpůrci, spolu s dodejkou, ze které je patrné, že zásilka byla podána dne 22. 6. 2020 na poště Příbor a že adresátem zásilky byla převzata dne 24. 6. 2020, a návrh nového znění přílohy č. 9 ke smlouvě o propojení – ceny, s vyznačenými změnami. Dále navrhovatel odkázal na obsah správního spisu v předcházející věci vedené u téhož správního orgánu pod čj. ČTÚ-1 872/2020-606 (odmítnutí správního orgánu rozhodnout spor podle § 128 zákona o elektronických komunikacích).

Správní orgán dne 27. 8. 2020 výzvou čj. ČTÚ-40 644/2020-606 ze dne 26. 8. 2020 vyzval navrhovatele k zaplacení správního poplatku ve výši 10 000 Kč. Výzva byla dne 6. 9. 2020 navrhovateli doručena fikcí uplynutím 10. dne od dodání datové zprávy do datové schránky navrhovatele, neboť ve lhůtě 10 dnů od dodání datové zprávy se do datové schránky navrhovatele nepřihlásila žádná oprávněná osoba. Správní poplatek byl zaplacen dne 18. 9. 2020.

Současně správní orgán dne 27. 8. 2020 vyrozuměl navrhovatele o zahájení tohoto správního řízení přípisem čj. ČTÚ-40 644/2020-606/II.vyř. a vyzval jej k doplnění návrhu na vydání rozhodnutí ze dne 29. 7. 2020 o uvedení konkrétní povinnosti odpůrce uložené mu zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, kterou odpůrce porušil tím, že s navrhovatelem neuzavřel dodatek č. 9 ke smlouvě o propojení, kterým by snížil komerční velkoobchodní cenu za data poskytovaná navrhovateli o požadovaných 41 %, neboť dosavadní vymezení věcné stránky sporu faktickým postavením odpůrce jako podniku s významnou tržní silou a nutností cenové regulace jeho služeb není pro spor podle § 127 zákona o elektronických komunikacích relevantní.

Stejného dne správní orgán vyrozuměl o zahájení tohoto správního řízení též odpůrce, a sice přípisem čj. ČTÚ-40 644/2020-606/III.vyř. a zároveň jej vyzval, aby se ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení výzvy vyjádřil k návrhu na vydání rozhodnutí.

Podáním, doručeným správnímu orgánu dne 7. 9. 2020, se odpůrce vyjádřil k návrhu na vydání rozhodnutí tak, že navrhovatel není oprávněn k podání uvedeného návrhu a správní orgán není způsobilý ve sporu mezi navrhovatelem a odpůrcem rozhodnout o ceně. Odpůrce předně namítal, že názor navrhovatele, že uzavřením smlouvy o propojení vzniká povinnost propojení, není správný, neboť žádná taková povinnost odpůrci uložena nebyla a ani z jiných ustanovení zákona o elektronických komunikacích nelze takovou povinnost přímo nebo nepřímo dovodit, tudíž že se navrhovatel svou interpretací jen snaží rozšířit pravomoci správního orgánu i na spory, ke kterým pravomoc podle zákona o elektronických komunikacích nemá. K argumentaci navrhovatele o významné tržní síle odpůrce pak odpůrce připomněl, že proces analýzy relevantního trhu č. 5 dosud nebyl ukončen a odpůrci nebyly uloženy žádné povinnosti.

Na základě výzvy správního orgánu ze dne 27. 8. 2020 navrhovatel v podání doručeném správnímu orgánu dne 16. 9. 2020 doplnil návrh na vydání rozhodnutí. Povinnost uloženou zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, kterou odpůrce porušil, navrhovatel vymezil tak, že odpůrce s navrhovatelem odmítl zavřít dodatek č. 9 ke smlouvě o propojení sítí podle § 80 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích, a to bez uvedení konkrétních důvodů technického, ekonomického či organizačního charakteru. Navrhovatel v této souvislosti akcentuje znění § 80 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, neboť podle tohoto ustanovení se § 80 odst. 4 až 7 vztahují též na uzavření dodatku ke smlouvě o propojení. K dokreslení situace navrhovatel citoval odpověď odpůrce na snahu navrhovatele řešit protisoutěžní chování odpůrce „a proč bychom to měli dělat, když stejně nemáte jinou možnost jít ke konkurenci“. Navrhovatel dále

doplnil svá tvrzení o shrnutí přiložené reakce odpůrce ze dne 14. 9. 2020 na výzvu navrhovatele ke smírnému řešení ze dne 18. 6. 2020. Ve vztahu k této reakci navrhovatel uvedl, že ani dopis ze dne 14. 9. 2020 neobsahuje jakékoliv konkrétní důvody pro odmítnutí uzavření dodatku č. 9 a odpůrce se v něm omezuje pouze na jakési nekonkrétní konstatování o nenaplnění jeho vlastních kritérií pro hodnocení spolupráce s navrhovatelem, která však nejsou objektivně přezkoumatelná.

V další části doplnění návrhu na vydání rozhodnutí ze dne 19. 9. 2020 navrhovatel uvedl, že porušení další povinnosti odpůrce spatřuje v porušení § 55 odst. 1 a 2 zákona o elektronických komunikacích, které odpůrci ukládá sjednávat ceny za propojení jako nákladově orientované. Konkrétně uvedl, ve vztahu k přenositelnosti mobilních čísel, že on sám hradí odpůrci částku 220 Kč za přenos čísla na jedné SIM kartě, a to i v případě přenosu v rámci sítě odpůrce, zatímco odpůrce jemu za stejný přenos čísla nehradí nic, ač náklady na přenos čísla na jedné SIM kartě mají oba shodné.

V závěru uvedeného podání navrhovatel zopakoval své argumenty ohledně odpůrcova porušení předpisů na ochranu hospodářské soutěže a doplnil, že odpůrce i nadále neprojevuje žádnou snahu o vyřešení předmětného sporu.

Přípisem čj. ČTÚ-40 644/2020-606/IV.vyř. ze dne 1. 10. 2020 správní orgán vyrozuměl navrhovatele o vyjádření odpůrce ze dne 7. 9. 2020 k návrhu na vydání rozhodnutí a zároveň jej vyzval, aby se případně ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení výzvy k němu vyjádřil.

Přípisem čj. ČTÚ-40 644/2020-606/V.vyř. ze dne 1. 10. 2020 pak správní orgán vyrozuměl odpůrce o doplnění návrhu na vydání rozhodnutí ze dne 16. 9. 2020 a vyzval jej, aby se případně ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení výzvy k němu vyjádřil.

Podáním, doručeným správnímu orgánu dne 5. 10. 2020, navrhovatel předložil správnímu orgánu obsáhlou repliku k vyjádření odpůrce ze dne 7. 9. 2020. Znovu zopakoval svou argumentaci z předchozích podání ohledně povinnosti propojení a oprávnění navrhovatele podat návrh na rozhodnutí sporu podle § 127 zákona o elektronických komunikacích, o pravomoci správního orgánu tento spor rozhodnout, přičemž akcentoval, že odpůrce se ve svém vyjádření snaží zpochybnit oprávnění navrhovatele podat návrh na rozhodnutí tohoto sporu a pravomoc správního orgánu o něm rozhodnout, ale nijak nezpochybňuje nepřiměřenost navrhovateli účtovaných cen. K námitce odpůrce, že uzavřená smlouva je smlouvou o přístupu a nikoliv smlouvou o propojení sítí, navrhovatel uvedl, že ze specifikace služby Wholesale MVNE (příloha č. 9b ke smlouvě o propojení) ze dne 20. 4. 2015 pro hlasový i datový provoz na 500 SIM kartách a specifikaci služby Wholesale MVNE (příloha č. 1c ke smlouvě o propojení) ze dne 20. 4. 2015 pro hlasové propojení sítě navrhovatele se sítí odpůrce v propojovacím bodě Sitel Praha, Nad elektrárnou 411, Praha 10 je zřejmé, že navrhovatel poskytuje svým zákazníkům vlastní služby, s vlastními parametry, konektivitou a telefonními čísly a že poskytování těchto služeb by bez uzavření smlouvy o propojení nebylo možné. Nad rámec předchozích podání navrhovatel požádal o přiznání náhrady nákladů správního řízení nutných k účelnému uplatňování jeho práva vůči odpůrci, aniž dosud vynaložené náklady vyčíslil a doložil.

Odpůrce na výzvu správního orgánu k případné replice k doplnění návrhu navrhovatele na vydání rozhodnutí reagoval podáním ze dne 6. 10. 2020. V něm uvedl, že je přesvědčen, že navrhovatel neprokázal existenci konkrétní povinnosti odpůrce mu služby přístupu vůbec poskytovat a poskytovat mu je za jinou než smluvní cenu. Dále odpůrce zopakoval svou dosavadní argumentaci, jednak, že navrhovateli neschází právo domáhat se uzavření smlouvy o přístupu a jednak, že odpůrce nebyl určen podnikem s významnou tržní silou. Nad rámec dosavadních vyjádření odpůrce uvedl, že vzhledem k tomu, že předmětem sporu je snížení cen za mobilní data, neshledává argumentaci navrhovatele k povinnosti odpůrce účtovat mu nákladově orientované ceny za přenos čísla za relevantní pro tento spor.

Následně správní orgán vyrozuměl účastníky přípisem čj. ČTÚ-40 644/2020-606/VI.vyř. a čj. ČTÚ-40 644/2020-606/VII.vyř., oba ze dne 3. 11. 2020, že po úvaze správního orgánu není

nutné ke splnění účelu řízení a k ochraně práv účastníků řízení nařídil ve věci ústní jednání. Současně je vyznamenal, že dne 19. 11. 2020 v 10:30 hod. bude v sídle správního orgánu provedeno dokazování listinnými důkazy založenými ve spise, s tím, že následně mají účastníci možnost v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu se téhož dne, popř. následujícího dne 20. 11. 2020, po předchozí telefonické domluvě na zde uvedeném mobilním čísle, seznámit se se shromážděnými podklady pro vydání rozhodnutí, vyjádřit se k nim i ke způsobu jejich zjištění. Správní orgán současně oběma účastníkům připomněl, že všechny listiny a vyjádření, které jsou obsahem správního spisu, byly v průběhu řízení vždy zasílány druhému účastníkovi na vědomí. Vyrozměnění o termínu dokazování a o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno přihlášením se oprávněné osoby do datové schránky dne 4. 11. 2020, odpůrci rovněž přihlášením se oprávněné osoby do datové schránky dne 3. 11. 2020.

Dne 4. 11. 2020 odpůrce telefonicky omluvil svou neúčast při dokazování listinami mimo ústní jednání. Úřední záznam o telefonickém hovoru je součástí spisu.

Navrhovatel podáním, doručeným správnímu orgánu dne 16. 11. 2020, vyčíslil náklady za právní poradenství, které mu v souvislosti s tímto sporem poskytla společnost FINREG PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o., v částce 80 888,50 Kč. K podání přiložil fakturu č. 20000769 vystavenou dne 21. 8. 2020 na částku 50 638,50 Kč včetně DPH za právní služby, poskytnuté podle přílohy k faktuře navrhovateli v období 1. 7. 2020 – 29. 7. 2020, a fakturu č. 20000801 vystavenou dne 12. 10. 2020 na částku 30 250 Kč včetně DPH za právní služby, poskytnuté podle přílohy k faktuře navrhovateli v období 9. 9. 2020 – 5. 10. 2020. Navrhovatel vyčíslené náklady považuje za náklady účelně vynaložené na uplatňování svého práva.

Dne 19. 11. 2020 od 10:30 hod. proběhlo v sídle správního orgánu předem avizované dokazování listinami, založenými ve správním spise. Dokazování bylo nejprve provedeno listinami, které správní orgán obstaral z úřední povinnosti z veřejných zdrojů (internet), a to výpisem z obchodního rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ostravě, sp. zn. C 24856 – Český bezdrát s.r.o., výpisem z obchodního rejstříku, vedeného Městským soudem v Praze, sp. zn. B 3787 – T-Mobile Czech Republic a.s., výpisem z evidence podnikatelů v elektronických komunikacích, vedené správním orgánem pro poř. č. osvědčení 67 – Český bezdrát s.r.o. a výpisem z téže evidence podnikatelů v elektronických komunikacích pro poř. č. osvědčení 310 - T-Mobile Czech Republic a.s. Následně bylo provedeno dokazování listinami, které do správního spisu založil navrhovatel v přílohách svých podání, a to stanoviskem z mediace ze dne 27. 5. 2020, čj. ČTÚ-27 937/2020-611, návrhem smírného řešení sporu týkajícího se velkoobchodní ceny za mobilní data v návaznosti na stanovisko ČTÚ - dopis navrhovatele odpůrci ze dne 18. 6. 2020 spolu s dodejkou, a návrh změny přílohy č. 9 ke smlouvě o propojení - Ceník. Dokazování proběhlo bez účasti účastníků řízení, neboť navrhovatel se bez omluvy nedostavil a odpůrce se včas omluvil.

Předem avizované možnosti seznámit se s podklady pro rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu, a to dne 19. 11. 2020, resp. dne 20. 11. 2020, účastníci řízení nevyužili.

Vzhledem k nepřítomnosti účastníků při dokazování mimo ústní jednání správní orgán přípisem čj. ČTÚ-40 644/2020-606/VIII.vyř. a čj. ČTÚ-40 644/2020-606/IX.vyř. ze dne 19. 11. 2020 zaslal účastníkům protokol ze dne 19. 11. 2020 o provedení důkazu listinami na vědomí.

Následně navrhovatel podáním, doručeným správnímu orgánu dne 20. 11. 2020, dodatečně omluvil svou nepřítomnost při provádění dokazování s tím, že vycházel z ujištění správního orgánu, že veškeré listiny a vyjádření odpůrce již v průběhu řízení obdržel. Současně se navrhovatel vyjádřil k podkladům pro vydání rozhodnutí. Uvedl, že předpokládá, že kromě listin, kterými byly podle protokolu prováděny důkazy, správní orgán vezme v úvahu též argumenty navrhovatele uvedené v návrhu na vydání rozhodnutí ze dne 29. 7. 2020, v doplnění tohoto návrhu ze dne 16. 9. 2020, v replice navrhovatele k vyjádření odpůrce ze dne 5. 10. 2020 a ve vyčíslení náhrady nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování práva proti odpůrci ze dne 16. 11. 2020.

* * *

Na základě výše uvedených podkladů a po jejich posouzení správní orgán konstatuje následující.

Zásadním předpokladem validity správního rozhodnutí je, že jej vydal správní orgán, který je k jeho vydání věcně příslušný. Správní orgán se proto nejprve zabýval věcnou příslušností správního orgánu tento spor vůbec rozhodnout.

Předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu podle § 127 odst. 1 ve spojení s § 107 odst. 11 zákona o elektronických komunikacích rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Je tedy nutné nejprve vymežit věcnou stránku sporu.

Předmětem řízení v tomto sporu je povinnost odpůrce uzavřít s navrhovatelem nový cenový dodatek ke smlouvě o propojení sítí. Odpůrce v průběhu řízení věcnou příslušnost správního orgánu opakovaně zpochybňoval poukazem na skutečnost, že ve vztahu s navrhovatelem se jedná o komerční přístup navrhovatele k síti odpůrce, a nikoliv o propojení obou sítí.

Smlouva o přístupu a propojení sítí je jako smluvní typ upravena v § 78 – 80 zákona o elektronických komunikacích.

Podle § 78 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích *se přístupem rozumí zpřístupnění prostředků nebo služeb na základě stanovených podmínek, výlučně nebo nevýlučně jinému podnikateli, za účelem poskytování služeb elektronických komunikací, včetně případů, kdy jsou použity k předávání služeb informační společnosti nebo služeb přenosu obsahu.* Podle demonstrativního výčtu typů přístupu, uvedeného v § 78 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, je typem přístupu, mimo jiné, též propojení veřejných komunikačních sítí (srov. § 78 odst. 1 písm. h) zákona o elektronických komunikacích). Podle § 78 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích *se propojením rozumí fyzické a logické spojení veřejných komunikačních sítí za účelem umožnění komunikace uživatelům jednoho podnikatele s uživateli téhož nebo jiného podnikatele, nebo umožnění přístupu ke službám poskytovaným jiným podnikatelem. Služby mohou být poskytovány podnikateli, jejichž sítě se propojují, nebo jinými subjekty, které mají přístup k síti a splňují požadavky podle tohoto zákona.* Podle § 78 odst. 3 věta první zákona o elektronických komunikacích *je propojení specifickým druhem přístupu zřízeného mezi veřejnými komunikačními sítěmi, kde bodem přístupu je propojovací bod mezi těmito sítěmi.*

Správnímu orgánu je z evidence smluv o propojení a o přístupu, uzavřených mezi podnikateli v elektronických komunikacích podle § 80 a násl. zákona o elektronických komunikacích, kterou vede podle § 80 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, známo, že mezi navrhovatelem a odpůrcem byla dne 20. 4. 2015 uzavřena smlouva o propojení č. 025562-000-00, ve znění přílohy č. 9 – ceníku MVNE, platné ode dne 1. 5. 2016 (dále jen „smlouva o propojení“). Ceny za přístup navrhovatele jako virtuálního operátora k síti odpůrce na platformě MVNE jsou zahrnuty do smlouvy o propojení jako její příloha č. 9 – Služba MVNE. Uzavřená smlouva o propojení se tedy řídí § 78 a násl. zákona o elektronických komunikacích. S ohledem na § 80 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, tj. že se v případě změn a dodatků smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení použijí odstavce 4 až 7 obdobně, se proces uzavření dodatku ke smlouvě o propojení řídí též ustanoveními § 78 a násl. zákona o elektronických komunikacích.

Navrhovatel se podle návrhu na vydání rozhodnutí domáhá vydání rozhodnutí o uložení povinnosti odpůrci uzavřít s ním nový cenový dodatek ke smlouvě o propojení, přičemž ve svých podáních opakovaně dovozuje, že odpůrce je fakticky v postavení podniku s významnou tržní silou. Ve vztahu k údajnému postavení odpůrce jako podniku s významnou tržní silou správní orgán vycházel z návrhu na vydání rozhodnutí, v němž se navrhovatel výslovně domáhá, aby správní orgán prostřednictvím jím provedené cenové regulace nahradil chybějící účinky hospodářské soutěže.

Podle § 56 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích *je Úřad oprávněn uplatnit regulaci cen, včetně podmínek ovlivňujících cenu, za univerzální službu poskytovanou poskytovatelem univerzální služby a za služby poskytované podnikem s významnou tržní silou na relevantním trhu*

rozhodnutím o ceně. Z uvedeného ustanovení zákona o elektronických komunikacích je zřejmé, že cenové regulaci musí předcházet určení soutěžitele podnikem s významnou tržní silou, a to na základě analýzy relevantního trhu podle § 51 zákona o elektronických komunikacích. V případě zjištění, že trh není efektivně konkurenční, Úřad jako součást výsledků analýzy uvede návrh na stanovení podniku s významnou tržní silou a návrh povinností uvedených v § 51 odstavci 5, 6 nebo 12 zákona o elektronických komunikacích, které hodlá uložit za účelem nápravy – některé dokonce až po obdržení souhlasného stanoviska Komise Evropské unie. Teprve po veřejné konzultaci výsledků analýzy relevantního trhu (s případným návrhem na stanovení některého ze soutěžitelů podnikem s významnou tržní silou a s případným návrhem nápravných opatření) a po vydání stanoviska Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže může být konkrétní soutěžitel určen podnikem s významnou tržní silou rozhodnutím Úřadu podle § 51 odst. 5 zákona o elektronických komunikacích a tímto nebo jiným rozhodnutím Úřadu mu mohou být uloženy povinnosti k nápravě nerovnováhy relevantního trhu, včetně povinností souvisejících s regulací cen (srov. zejména § 51 odst. 5 písm. f) zákona o elektronických komunikacích).

Podle § 57 zákona o elektronických komunikacích teprve v případě, že analýza relevantního trhu souvisejícího s propojením nebo přístupem provedená podle § 51 prokáže, že tento trh není efektivně konkurenční zejména tím, že by mohlo docházet k uplatňování nepřiměřeně vysoké nebo nepřiměřeně nízké ceny v neprospěch koncových uživatelů, a jestliže by opatření podle § 51 odst. 5 písm. a) až f) nevedla k nápravě, je Úřad oprávněn uplatnit regulaci cen na tomto relevantním trhu vydáním rozhodnutí o ceně.

Správnímu orgánu je z vlastní činnosti známo, že v současné době není analýza relevantního trhu č. 5 - velkoobchodní trh přístupu k mobilním službám podle opatření obecné povahy č. OOP/1/12.2019-11, kterým se mění opatření obecné povahy č. OOP/1/04.2015-2, kterým se stanoví relevantní trhy v oboru elektronických komunikací, včetně kritérií pro hodnocení významné tržní síly, čj. ČTÚ-37 393/2019-611 ze dne 18. 12. 2019, dokončena. Proto dosud nemohla být potvrzena nerovnováha na relevantním trhu, nemohlo být vydáno rozhodnutí o určení odpůrce podnikem s významnou tržní silou, nemohly mu být uloženy povinnosti k nápravě a nemohlo být zjištěno, že tyto (neuložené) povinnosti nevedly k nápravě relevantního trhu. Pak nemůže být uplatněna ani cenová regulace a nemůže být vydáno rozhodnutí o ceně za jeho služby.

Podle § 84 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je Úřad oprávněn v souladu s § 51 rozhodnutím uložit podniku s významnou tržní silou na relevantním trhu zajišťujícímu veřejnou komunikační síť povinnost vyhovět přiměřeným požadavkům jiného podnikatele na využívání a přístup k jeho specifickým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům s cílem zajistit trvalé konkurenční prostředí na relevantním trhu v zájmu koncových uživatelů a spotřebitelů.

Podle § 84 odst. 2 písm. h) je Úřad oprávněn rozhodnutím podle odstavce 1 uložit zejména povinnost propojovat sítě nebo síťová zařízení. Podle § 84 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích je podnik, kterému byla uložena povinnost podle odstavce 2, povinen zveřejnit referenční nabídku, s tím, že náležitosti a podmínky, které musí referenční nabídka obsahovat, stanoví Úřad opatřením obecné povahy. Avšak vzhledem ke skutečnosti, že dosud nebyla ukončena analýza relevantního trhu č. 5, nemohla být odpůrci uložena povinnost vyhovět přiměřeným požadavkům navrhovatele a zveřejnit k podmínkám propojení sítí elektronických komunikací referenční nabídku (včetně cen), neboť dosud nebyl příslušným rozhodnutím určen jako podnik s významnou tržní silou.

Z obsahu návrhu na vydání rozhodnutí i ze smlouvy o propojení je zřejmé, že tato smlouva nebyla uzavřena na základě (neexistující) referenční nabídky, ale jako komerční vztah mezi dvěma podnikateli v elektronických komunikacích. Správní orgán v tomto ohledu dospěl k závěru, že komerční smlouva o propojení, uzavřená v roce 2015, byla uzavřena podle § 78 a násl. zákona o elektronických komunikacích.

Podle § 79 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je podnikatel zajišťující veřejnou komunikační síť oprávněn nebo v případě, kdy je požádán jiným podnikatelem, který podle § 13 oznámil podnikání, povinen jednat o propojení za účelem poskytování veřejně dostupných služeb

elektronických komunikací tak, aby bylo zajištěno poskytování a interoperabilita těchto služeb na území členských států.

Podle § 80 odst. 7 zákona o elektronických komunikacích *nedojde-li k uzavření písemné smlouvy o přístupu nebo smlouvy o propojení sítí do 2 měsíců ode dne zahájení jednání o návrhu smlouvy, rozhodne Úřad na základě návrhu kterékoliv smluvní strany spor o přístupu nebo propojení postupem podle § 127. Součástí návrhu smluvní strany na rozhodnutí sporu musí být návrh smlouvy se specifikací jeho sporných částí. Dnem zahájení jednání se rozumí den, kdy smluvní strana prokazatelně předala návrh smlouvy druhé smluvní straně.*

Z návrhu na vydání rozhodnutí i z dalších podání navrhovatele je zřejmé, že odpůrce s ním do dnešního dne neuzavřel nový cenový dodatek ke smlouvě o propojení, kterým by byly sníženy ceny za mobilní data, účtované odpůrcem navrhovateli, tak, aby odrážely faktickou cenovou situaci na trhu. Podle názoru navrhovatele je cenová situace na trhu nevyvážená, neboť maloobchodní ceny, které odpůrce účtuje svým uživatelům, jsou nižší než velkoobchodní ceny, které účtuje svým velkoobchodním partnerům.

Vzhledem k tomu, že smlouva o propojení byla mezi navrhovatelem a odpůrcem uzavřena podle § 78 a násl. zákona o elektronických komunikacích, správní orgán dospěl k závěru, že v tomto sporu existuje povinnost odpůrce k propojení sítí ve prospěch navrhovatele a že spor se týká povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích, resp. na jeho základě, a tudíž je dána věcná příslušnost předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu k rozhodnutí sporu.

Dále se správní orgán zabýval osobní podmínkou věcné příslušnosti správního orgánu. Správnímu orgánu je z vlastní činnosti známo, že obě strany sporu jsou osobami vykonávajícími komunikační činnosti a že navrhovatel pod obchodní značkou Eri český bezdrát působí jako virtuální operátor v mobilní síti odpůrce. Je tedy splněna i osobní podmínka věcné příslušnosti správního orgánu.

Správní orgán se dále zabýval časovým testem pro podání opětovného návrhu na vydání rozhodnutí po postupu podle § 128 zákona o elektronických komunikacích. Správní orgán si z vlastní spisovny zapůjčil správní spis čj. ČTÚ-1 872/2020-606, na který navrhovatel již v samotném návrhu na zahájení řízení odkázal, neboť správní řízení, vedené správním orgánem pod výše uvedeným číslem jednacím, se týkalo téže věci a skončilo rozhodnutím, kterým správní orgán odmítl podle § 128 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích spor rozhodnout, neboť po ústním jednání bylo zjevné, že věc lze řešit mediací správního orgánu podle § 80 odst. 6 zákona o elektronických komunikacích a napomoci tak účastníkům řízení dosáhnout dohody. Podle § 128 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích pak *v případě nevyřešení sporu do čtyř měsíců ode dne vydání rozhodnutí podle odstavce 1 postupuje správní orgán na návrh jedné ze stran podle § 127, pokud se strana, která podala návrh na rozhodnutí sporu k Úřadu, neobrátí na soud*. Z návrhu na vydání rozhodnutí v nově zahájeném správním řízení ze dne 29. 7. 2020 je patrné, že ve lhůtě čtyř měsíců ode dne vydání rozhodnutí o odmítnutí rozhodnout spor (k návrhu navrhovatele ze dne 11. 12. 2019), do dne 13. 7. 2020, nedošlo mezi stranami k vyřešení sporu a žádný z účastníků se neobrátil na soud, takže návrh navrhovatele na zahájení (nového) správního řízení ze dne 29. 7. 2020 byl podán po uplynutí zákonem stanovených čtyř měsíců. Časový test k opětovnému podání návrhu na zahájení řízení byl splněn.

Podstatou sporu je podle navrhovatele skutečnost, že odpůrce mu podle dosavadního ceníku v příloze č. 9 smlouvy o propojení stále účtuje velkoobchodní ceny za mobilní data v cenové hladině roku 2016, zatímco od této doby došlo na maloobchodním trhu mobilních dat k výraznému poklesu cen, a že sám odpůrce svým maloobchodním zákazníkům účtuje nižší ceny než ceny, které účtuje svým velkoobchodním zákazníkům. Proto se navrhovatel domáhá uzavření nového cenového dodatku č. 9 ke smlouvě o propojení sítí, uzavřené dne 20. 4. 2015, ve znění dodatku č. 9 – Ceníku ze dne 1. 5. 2016, který by narovnal soutěžní prostředí na trzích mobilních dat tak, aby bylo virtuálním mobilním operátorům umožněno replikovat nabídky služeb svým zákazníkům. Správní orgán se proto zabýval otázkou přiměřenosti navržené úpravy velkoobchodních cen ve vztahu k soutěžnímu prostředí na maloobchodním a velkoobchodním trhu mobilních dat.

Ve sporném řízení vychází správní orgán, jak je uvedeno v § 141 odst. 4 správního řádu, z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.

Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) do stanoviska z mediace, uvedeného v dopise ze dne 27. 5. 2020, čj. ČTÚ-27 937/2020-611, adresovaného navrhovatel i odpůrci, (dále jen „stanovisko“), které navrhovatel přiložil k návrhu na vydání rozhodnutí a které bylo čteno k důkazu, vložil na stranu 4 tabulku, která srovnává ceny za 1 MB dat, účtované odpůrcem navrhovatel v sedmi tarifních pásmech, vymezených datovými intervaly pro stanovení průměrné datové spotřeby ADU zákazníků navrhovatele (ADU = average data usage = součet celkového objemu přenesených dat na navrhovatele za kalendářní měsíc, dělený počtem SIM karet, které v daném měsíci použily data, s tím, že se nepočítají MMS a balíčky služeb 25 MB – 10 GB), a to podle stavu do dne 30. 4. 2016 a podle stavu k jejich zvýšení ode dne 1. 5. 2016, tj. ke dni uzavření posledního cenového dodatku – přílohy č. 9 ke smlouvě o propojení:

Do 30. 4. 2016		Od 1. 5. 2016	
ADU pásma pro data (GPRS/EDGE/3G/LTE)	Cena (Kč/MB)	Cena (Kč/MB)	ADU pásma pro data (GPRS/EDGE/3G/LTE)
ADU < 100 MB	0,55	0,55	ADU < 100 MB
100 MB <= ADU < 300 MB	0,50	0,50	100 MB <= ADU < 300 MB
300 MB <= ADU < 700 MB	0,43	0,43	300 MB <= ADU < 700 MB
700 MB <= ADU < 1000 MB	0,38	0,38	700 MB <= ADU < 1000 MB
1000 MB <= ADU < 2100 MB	0,27	0,27	1000 MB <= ADU < 2100 MB
2100 MB <= ADU < 5100 MB	0,17	0,17	2101 MB <= ADU < 3100 MB
		0,145	3101 MB <= ADU < 4400 MB
		0,12	4401 MB <= ADU < 5100 MB
5100 MB <= ADU	0,11	0,10	5101 MB <= ADU

Byť Úřad ve svém stanovisku tuto přijatou úpravu rozčlenění pásma 2100 MB <= ADU < 5100 MB na tři nová pásma se snížením cen a snížení ceny za pásmo 5100 MB <= ADU vnímal jako pozitivní krok ze strany odpůrce, nepovažoval tyto změny velkoobchodních cen za datové služby, s ohledem na tržní prostředí v současné době, za dostatečné.

Navrhovatel k návrhu na vydání rozhodnutí přiložil návrh na úpravu posledního tarifního pásma ADU a na snížení cen ve všech tarifních pásmech ADU takto:

Do 30. 4. 2020		Od 1. 5. 2020	
ADU pásma pro data (GPRS/EDGE/3G/LTE)	Cena (Kč/MB)	Cena (Kč/MB)	ADU pásma pro data (GPRS/EDGE/3G/LTE)
ADU < 100 MB	0,55	0,325	ADU < 100 MB
100 MB <= ADU < 300 MB	0,50	0,295	100 MB <= ADU < 300 MB
300 MB <= ADU < 700 MB	0,43	0,254	300 MB <= ADU < 700 MB
700 MB <= ADU < 1000 MB	0,38	0,224	700 MB <= ADU < 1000 MB
1000 MB <= ADU < 2100 MB	0,27	0,159	1000 MB <= ADU < 2100 MB
2101 MB <= ADU < 3100 MB	0,17	0,100	2101 MB <= ADU < 3100 MB
3101 MB <= ADU < 4400 MB	0,145	0,086	3101 MB <= ADU < 4400 MB
4401 MB <= ADU < 5100 MB	0,12	0,071	4401 MB <= ADU < 5100 MB

5101 MB <= ADU	0,10	0,059	5101 MB <= ADU < 7680 MB
----------------	------	-------	--------------------------

Správní orgán při posouzení, zda navrhovatelem navržená úprava cen za mobilní data odpovídá skutečnému vývoji maloobchodního i velkoobchodního trhu, který nastal v rozmezí od poslední úpravy cen, účinné ode dne 1. 5. 2016, do současné doby, vyšel ze stanoviska Úřadu. Stanovisko na str. 4 uvádí, že z odpovědí, obdržovaných od obou smluvních stran ani ze samotné smlouvy o propojení není zřejmé, jaké skutečnosti byly při stanovení zvýšených cen, platných ode dne 1. 5. 2016, vzaty v úvahu a jakým způsobem byly do cen promítnuty. Úřad zkonstatoval, že se smluvní strany nedohodly na žádném specifickém (referenčním) zákaznickém segmentu, na který by se navrhovatel chtěl zaměřit, a od jehož maloobchodních cen by následně docházelo k odvozování cen velkoobchodních, na metodice vyhodnocování cenových změn u tohoto zákaznického segmentu, ani na konkrétním mechanismu tohoto odvozování (např. stanovením marže, která se od cen maloobchodních služeb odečítá).

Při úvahách, zda požadavek navrhovatele na snížení cen datových služeb, dosud sjednaných velkoobchodní smlouvě o propojení, o 41 %, je přiměřený či nikoliv, vycházel správní orgán z předchozího hodnocení Úřadu v této věci v rámci stanoviska. V tomto stanovisku Úřad mimo jiné uvedl, že dle jeho výpočtů klesla od roku 2015, kdy byla mezi oběma stranami uzavřena velkoobchodní smlouva, do poloviny roku 2019 průměrná maloobchodní cena za 1 MB dat (bez zahrnutí datové spotřeby přes tzv. fixní LTE) o 47 %, tj. z 0,17 Kč na 0,09 Kč, a její další pokles lze očekávat i za druhé pololetí roku 2019 a za rok 2020. U samotného odpůrce pak za stejné období (tj. 2015–1. pol. 2019) klesla maloobchodní cena za 1 MB dat o 55 %, zatímco na velkoobchodní úrovni klesla v průměru jen o 25 %. Údaje, které má správní orgán k dispozici za celý rok 2019, pak potvrzují pokračování trendu poklesu průměrných cen za 1 MB dat jak za celý maloobchodní trh (na 0,07 Kč), tak i za služby poskytované přímo odpůrcem. K poklesu průměrné ceny za 1 MB dat pak za všechny poskytnuté velkoobchodní služby této společnosti docházelo i ve druhé polovině roku 2019 (o 6 % oproti poklesu za období od roku 2015 do 1. pol. 2019).

V této souvislosti správní orgán akcentuje, že dojde-li u odpůrce v průběhu několika let k poklesu maloobchodních cen o 55 % a velkoobchodních cen jen o 25 %, pak z logiky věci plyne, že maloobchodní nabídky a datové tarify velkoobchodního partnera odpůrce nejsou replikovatelné v cenové úrovni maloobchodních cen odpůrce. Za stávajících velkoobchodních cenových podmínek není podnikání velkoobchodního partnera odpůrce na maloobchodním trhu udržitelné.

Stále rovněž platí, že jediná změna, ke které od podpisu velkoobchodní smlouvy mezi oběma účastníky došlo v roce 2016, přitom představovala snížení průměrné velkoobchodní ceny za 1 MB dat o 10 % (váženým průměrem), resp. cca 14 % (aritmetickým průměrem). V důsledku tohoto neproporcionálního vývoje cen na maloobchodním a velkoobchodním trhu tak klesá schopnost navrhovatele vytvářet na maloobchodním trhu konkurenceschopné nabídky. Úřad má tedy za to, že na maloobchodním trhu, jakož i v samotné nabídce odpůrce, došlo od roku 2015, resp. 2016, k výrazným změnám v podobě nabízených služeb i v chování zákazníků - uživatelů, které ve svém důsledku vedly k poklesu jednotkových cen za MB dat. To vzhledem na nastavený způsob zpoplatňování velkoobchodních služeb ve smlouvě o propojení po jednotlivých MB dat vede k růstu velkoobchodních plateb mobilního virtuálního operátora, který s ohledem na konkurenční prostředí nemůže být kompenzován zvýšením maloobchodních cen, resp. výnosů. To nutně vede ke zhoršení postavení daného virtuálního operátora, ke ztížení jeho působení na maloobchodním trhu a hrozbě jeho odchodu z tohoto trhu, s negativními důsledky na nabídku služeb, úroveň konkurenčního prostředí a následně i na spotřebitelský blahobyt. To platí i pro, měřeno počtem SIM karet, malého operátora, jakým je navrhovatel, neboť jeho odchodem z trhu, vynuceným nepříznivými velkoobchodními cenami, by mu bylo znemožněno rozvíjet své podnikání, a jeho, nejen stávajícím, ale i potenciálním zákazníkům, by bylo znemožněno využívat jeho služby.

Protože obě strany sporu nebyly v průběhu mediace schopny doložit metodiku prvotního nastavení cen velkoobchodních služeb, kterou by Úřad mohl nyní poměřit oprávněnost nároku navrhovatele na snížení velkoobchodních cen, a ani způsob pro následnou úpravu velkoobchodních cen, správnímu orgánu nezbylo, než při hodnocení návrhu navrhovatele na zvýšení velkoobchodních cen vycházet z jemu dostupných informací o vývoji velkoobchodních

a maloobchodních cen, obsažených ve stanovisku. Ty ukazují na větší dynamiku cenového poklesu na maloobchodním trhu než na trhu velkoobchodním. Při srovnání vývoje průměrných maloobchodních cen (jak za celý trh, tak jen za služby odpůrce) a vývoje velkoobchodních cen podle předmětné smlouvy o propojení obou účastníků, je přitom tento rozdíl ještě markantnější. Navrhovaný pokles velkoobchodních cen datových služeb o 41 % nepřekračuje procento poklesu průměrných maloobchodních cen (opět jak ve srovnání s vývojem cen za celý trh, tak ve srovnání s nabídkami odpůrce) a v tomto světle se tedy správním orgánu jeví jako přiměřený.

Správní orgán se dále zabýval posouzením, zda nově navrhované velkoobchodní ceny za mobilní data nejsou pro odpůrce podnákladové. Správní orgán si je vědom, že v daném případě nelze přímo aplikovat § 56 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že *správní orgán je při uplatňování cenové regulace povinen brát do úvahy ochranu zájmů subjektu, jehož ceny jsou regulovány tak, aby cena plynoucí z rozhodnutí správního orgánu byla přinejmenším nákladová*. Přesto jej na daný případ aplikoval přiměřeně, aby posoudil, zda snížením velkoobchodních cen datových služeb o 41 %, tj. na hodnoty v rozmezí od 0,059–0,325 Kč/MB, nedojde k tzv. podnákladovosti cen. Z hodnot, které má Úřad k dispozici ze své úřední činnosti, tj. z oddělené evidence nákladů a výnosů odpůrce a ze systému elektronického sběru dat, pak správní orgán dospěl k závěru, že poklesem stávajících velkoobchodních cen ve smlouvě o propojení o 41 % na hodnoty uvedené v návrhu na vydání rozhodnutí nedojde u odpůrce k poklesu těchto cen pod nákladově orientovanou úroveň, a tedy ani k porušení výše uvedeného ustanovení zákona o elektronických komunikacích při jeho přiměřené aplikaci. V této souvislosti správní orgán dodává, že se ztotožnil s názorem odpůrce, uvedeným v jeho podání ze dne 6. 10. 2020, že argumentace navrhovatele v jeho doplnění návrhu na vydání rozhodnutí ze dne 16. 9. 2020 ohledně nerovnováhy obou účastníků při vzájemném účtování nákladů na přenesení čísla není pro tento spor relevantní, neboť v tomto sporu se nejedná o přenositelnost čísel, ale o mobilní data.

Správní orgán návrh na vydání rozhodnutí posuzoval rovněž z hlediska možnosti navrhovatele za současných (nezměněných) velkoobchodních cenových podmínek ve smlouvě o propojení v oboru mobilních elektronických komunikací vůbec podnikat. Navrhovatel, který je podnikatelem v oboru elektronických komunikací, na základě velkoobchodních cen za propojení, vztažených na 1 MB mobilních dat v daných pásmech ADU, stanovuje vlastní maloobchodní ceny za mobilní datové služby, které sám poskytuje svým zákazníkům (koncovým uživatelům). Podle § 2 odst. 1 druhá věta zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, *podle určených podmínek mohou být součástí ceny zcela nebo zčásti náklady pořízení, zpracování a oběhu zboží, zisk, příslušná daň a clo*. Podle § 2 odst. 7 písm. b) zákona o cenách *se za přiměřený zisk považuje zisk spojený s výrobou a prodejem daného zboží odpovídající obvyklému zisku dlouhodobě dosahovanému při srovnatelných ekonomických činnostech, který zajišťuje přiměřenou návratnost použitého kapitálu v přiměřeném časovém období*. Vzhledem k tomu, že na maloobchodním trhu odpůrce své ceny za mobilní data, účtované svým zákazníkům, v několika posledních letech snižoval, zatímco velkoobchodní cena účtovaná navrhovateli zůstala a nadále zůstává na úrovni platné k 1. 5. 2016, je zjevné, že navrhovatel, aby vůbec mohl dosahovat přiměřeného zisku umožňujícího alespoň návratnost vloženého kapitálu, své maloobchodní ceny snížit na úroveň maloobchodních cen odpůrce nemůže. Stává se tak konkurence neschopným. Toto postavení musí mít z logiky věci za následek úbytek maloobchodních zákazníků, neboť zákazník se chová ekonomicky a přejde k tomu poskytovateli maloobchodních mobilních služeb, u kterého si je pořídí levněji. Navrhovatel je za dané situace skutečně ohrožen úbytkem zákazníků, což mu může v konečném důsledku znemožnit podnikání.

Správní orgán se pro srovnání postavení velkoobchodního partnera odpůrce rovněž zabýval cenovou politikou v podobném sektoru, a to konkrétně v energetice na trhu dodávek elektrické energie a plynu. Jedná se rovněž o síťové odvětví, v němž vedle velkých distributorů energií působí alternativní distributoři, kteří od velkých distributorů nakupují energie na velkoobchodní bázi a sami pak z velkoobchodně nakoupených energií sestavují nabídky pro své maloobchodní zákazníky. Alternativní distributoři energií mají tedy na trhu elektrické energie a plynu obdobné postavení jako virtuální operátoři na trhu elektronických komunikací. V energetickém segmentu trhu je regulačním orgánem Energetický regulační úřad, který podle svých webových stránek na adrese

<http://www.eru.cz/cs/o-uradu> vydává cenová rozhodnutí, která stanovují regulované složky cen elektřiny a plynu na další rok. Z regulovaných poplatků se hradí především náklady na rozvoj a údržbu energetických soustav. Neregulovaná složka ceny je pak plně v rukou dodavatelů, kteří energie nakupují na burze a záleží jen na nich, jak úspěšní jsou v nakupování a jakou nastaví obchodní politiku při prodeji elektřiny nebo plynu vůči spotřebitelům. V segmentu trhu elektronických komunikací není cena pro koncového účastníka rozdělena na regulovanou a neregulovanou složku a její konečná výše je plně v rukou odpůrcova velkoobchodního partnera, který maloobchodní služby poskytuje. Stejně, jako v sektoru energetiky, platí i pro sektor elektronických komunikací pravidlo, že, za předpokladu, že na straně poskytovatele velkoobchodních služeb se nejedná o soutěžitele určeného za podnik s významnou tržní silou, který by byl podle § 82 zákona o elektronických komunikacích povinen zveřejnit tzv. referenční nabídku, je výše velkoobchodní ceny závislá na úspěchu či neúspěchu obchodního vyjednávání. Avšak i smluvní volnost v tomto obchodním vyjednávání je nutně, z povahy věci, omezena replikovatelností maloobchodních nabídek velkoobchodním partnerem a udržitelností podnikání obou velkoobchodních partnerů.

Při posouzení tržního prostředí na trhu č. 5 – velkoobchodní přístup k mobilním službám správní orgán vycházel z Opatření obecné povahy č. OOP/1/12.2019-11, kterým se mění opatření obecné povahy č. OOP/1/04.2015-2, kterým se stanoví relevantní trhy v oboru elektronických komunikací, včetně kritérií pro hodnocení významné tržní síly, čj. ČTÚ-37 393/2019-611 ze dne 18. 12. 2019, v němž je uvedeno, že testem tří kritérií bylo shledáno, že relevantní trh č. 5 – velkoobchodní trh přístup k mobilním datům není efektivně konkurenční a existují na něm bariéry pro profitabilní působení virtuálních mobilních operátorů. Postavení odpůrce jako podniku s významnou tržní silou lze určit jen pravomocným rozhodnutím správního orgánu, a nikoliv domněnkou jeho faktického působení v této roli. Správní orgán proto posoudil všechny námítky navrhovatele, které se vázaly k vymezení odpůrce jako podniku s významnou tržní silou na trhu č. 5, jako nerelevantní. Přesto se správní orgán v této souvislosti rovněž zabýval posouzením, zda postup odpůrce, odmítající narovnání tržního prostředí na trhu č. 5 ve vztahu k navrhovateli, není v rozporu s obecnými zásadami občanského práva.

Právní vztah mezi navrhovatelem a odpůrcem, založený smlouvou o propojení, je vztahem občanskoprávním. Přesto, že smlouva o propojení je jako smluvní typ upravena v zákoně o elektronických komunikacích, vztahují se na ni i obecná ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Správní orgán, který rozhoduje soukromoprávní spor o povinnosti osoby vykonávající komunikační činnosti podle zákona o elektronických komunikacích, musí v daném sporu posoudit i obecné otázky občanského práva.

Správní orgán má za prokázané, že odpůrce odmítl na navrhovatelův návrh na snížení velkoobchodních cen, dosud účtovaných navrhovateli podle smlouvy o propojení ve znění ke dni 1. 5. 2016, jakkoliv přistoupit a narovnat tak zjevnou překážku pro konkurenceschopné a profitabilní působení navrhovatele na maloobchodním trhu mobilních dat. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, *má každý povinnost jednat v právním styku poctivě. Podle § 2 odst. 2 občanského zákoníku nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého nebo protiprávního činu a nesmí těžit ani z protiprávního stavu, který vyvolal nebo nad kterým má kontrolu.* Z výše uvedeného je zjevné, že odpůrcovo trvání na velkoobchodních cenách, účtovaných navrhovateli za mobilní data, v cenové úrovni účinné ke dni 1. 5. 2016, které navrhovateli v současné době neumožňují na maloobchodním trhu mobilních dat replikovat nabídky pro své zákazníky, být konkurenceschopným soutěžitelem a vytvářet zisk, nadto v situaci, kdy odpůrce je přímým konkurentem navrhovatele na maloobchodním trhu, není ze strany odpůrce poctivé.

Stanoví-li občanský zákoník zásadu, že nikdo nesmí těžit ze své nepoctivosti, pak je nutné tuto nepoctivost narovnat rozhodnutím o povinnosti odpůrce uzavřít s navrhovatelem, k jeho žádosti, nový cenový dodatek ke smlouvě o propojení v rozsahu uvedeném ve výroku tohoto rozhodnutí.

Správní orgán se jako orgán veřejnoprávní regulace podle § 5 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích *řídí zejména zásadami nediskriminace, objektivitu, technologické neutrality, transparentnosti a proporcionalitu uvedenými v § 6, tj. zejména prosazuje předvídatelnou regulaci zajišťováním jednotného regulačního přístupu v průběhu příslušných období přezkumu,*

vytváří podmínky pro hospodářskou soutěž ku prospěchu spotřebitelů a v odůvodněných případech podporují hospodářskou soutěž v oblasti infrastruktury, podporuje efektivní investice do inovace stávající infrastruktury nebo výstavby nové infrastruktury, a to i tím, že zajišťují, aby jakákoli povinnost spojená s přístupem k infrastruktuře řádně zohlednila rizika, která nese investující podnikatel, a vytváří podmínky pro uzavírání dohod o spolupráci mezi ním a stranou, která usiluje o přístup, aby se investiční rizika rozložila, a přitom zajišťují zachování hospodářské soutěže na trhu a dodržování zásady nediskriminace, zohledňuje různé podmínky týkající se hospodářské soutěže a spotřebitelů, které existují v různých geografických oblastech České republiky a při svém rozhodování zajišťují, aby za srovnatelných podmínek nedocházelo k diskriminaci mezi podnikateli zajišťujícími sítě elektronických komunikací nebo poskytujícími služby elektronických komunikací. Podle § 6 odst. 1 první věta zákona o elektronických komunikacích Úřad nesmí svým jednáním a rozhodováním poskytnout výhodu jednomu podnikateli nebo uživateli, nebo skupině podnikatelů nebo uživatelů, na úkor ostatních podnikatelů nebo uživatelů, aniž by jednaly na základě tohoto zákona a toto jednání bylo odůvodněné rozdíly v postavení dotčených osob.

Ve světle výše uvedeného správní orgán dospěl k závěru, že kdyby nevyhověl návrhu navrhovatele na snížení velkoobchodních cen podle smlouvy o propojení, poskytl by odpůrci konkurenční výhodu nad navrhovatelem a navrhovatele by poškodil.

K II. výroku rozhodnutí správní orgán uvádí, že při posuzování nároku účastníka řízení na náhradu účelně vynaložených nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva vycházel z § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, podle kterého *předseda Rady přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady. Předseda Rady přizná náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.*

Navrhovatel podáním, doručeným správnímu orgánu dne 16. 11. 2020, vyčíslil jako náklady účelně vynaložené na uplatňování práva náklady za právní poradenství poskytnuté mu společností FINREG PARTNERS, advokátní kancelář, s.r.o., na částku 80 888,50 Kč. K podání přiložil fakturu č. 20000769 vystavenou dne 21. 8. 2020 na částku 50 638,50 Kč včetně DPH za právní služby, poskytnuté podle přílohy k faktuře navrhovateli v období 1. 7. 2020 – 29. 7. 2020, a fakturu č. 20000801 vystavenou dne 12. 10. 2020 na částku 30 250 Kč včetně DPH za právní služby, poskytnuté podle přílohy k faktuře navrhovateli v období 9. 9. 2020 – 5. 10. 2020.

Z jednotlivých položek, uvedených v přílohách k výše uvedeným fakturám, vystavených advokátní kancelář, je zřejmé, že advokátní kancelář poskytla navrhovateli právní služby v přímé souvislosti s tímto správním řízením. Právní služby spočívaly zejména v převzetí věci a analýze podkladů (jedna položka, trvání v délce 3,58 hodiny), v přípravě návrhu na opětovné zahájení řízení a jeho kontrole a úpravách (celkem pět položek, celkem v trvání 10,75 hodiny), v analýze výzvy správního orgánu (jedna položka, v trvání 0,5 hodiny), v rešerši ohledně povinnosti ze zákona o elektronických komunikacích a na jeho základě (jedna položka, v trvání 1,25 hodiny), v přípravě doplnění návrhu na zahájení řízení a jeho kontrole a úpravách (pět položek, celkem v trvání 6,72 hodiny), v přípravě repliky navrhovatele k vyjádření odpůrce (tři položky, celkem v trvání 8,5 hodiny), v jednání s klientem (dvě položky, celkem v trvání 1,83 hodiny) a v jednom telefonátu v trvání 0,17 hodiny, tedy celkem v rozsahu trvání 33,33 hodiny při hodinové sazbě smluvní odměny ve výši 2 700 Kč.

Správní orgán odkazuje na skutečnost, že nárok na náhradu nákladů řízení má základ v procesním právu, tj. v § 141 odst. 11 správního řádu. Zákonodárce určil vyhláškou č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), jaká výše odměny se přiznává v rámci účelného uplatnění práva. Rozhodnutí účastníka o tom, že si zvolí

právního zástupce, závisí zcela na jeho vůli a způsob určení odměny je obsahem jejich vzájemného ujednání. Bez ohledu na sjednanou výši odměny či způsob jejího určení se nemění zákonem dané pravidlo procesního úspěchu ve věci spojené s výslovnou úpravou rozsahu odměny advokáta v advokátním tarifu. Z uvedeného vyplývá, že procesně úspěšnému účastníkovi nelze náhradu nákladů přiznat ve větším rozsahu, než vyplývá z procesněprávní úpravy.

Navrhovatel v řízení uplatnil nárok na náhradu odměny advokátní kanceláře za právní služby ve výši 80 888,50 Kč. Požadovanou částku, která jde vysoce nad rámec advokátního tarifu, proto navrhovateli přiznat nelze.

Z příloh k výše uvedeným fakturám za právní služby je zřejmé, že právní služby byly poskytnuty v přímé souvislosti s tímto správním řízením a jejich výsledkem bylo sepsání tří podání a tři jednání s klientem. Pro účely náhrady nákladů právního zastoupení by bylo možné započít jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu, tj. převzetí a příprava zastoupení, a tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu za sepsání tří podání, tj. návrh na zahájení řízení ze dne 29. 7. 2020, doplnění návrhu na zahájení řízení ze dne 16. 9. 2020 a replika navrhovatele k vyjádření odpůrce k návrhu na zahájení řízení ze dne 5. 10. 2020. Naopak by nebylo možné započít tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu, neboť ani jedno jednání s klientem ani telefonát, který by eventuálně bylo možné považovat za jednání s klientem, nepřesáhlo jednu hodinu (21. 7. 2020 jednání trvalo jednu hodinu, 10. 9. 2020 jednání trvalo 0,83 hodiny a telefonát trval 0,17 hodiny). Celkem by bylo možné započít čtyři úkony právní služby. Podle § 10 odst. 1 advokátního tarifu se při zastupování ve správním řízení, včetně řízení o přestupcích nebo o jiných správních deliktech považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč. Podle § 7 advokátního tarifu sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby činí z tarifní hodnoty 5 000 Kč částku 1 000 Kč. Náhrada nákladů za právní zastoupení advokátem by pak činila 4 000 Kč na odměně za čtyři úkony právní služby plus 1 200 Kč na paušální náhradě administrativních nákladů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu (čtyřikrát 300 Kč/úkon), tedy celkem 5 200 Kč bez DPH. Pokud by navrhovatel prokázal, že advokát je plátcem DPH, pak by náhrada nákladů právního zastoupení činila celkem 6 292 Kč včetně DPH.

Avšak navrhovatel v celém průběhu řízení nebyl právně zastoupen advokátem, o právním zastoupení se ani nezmínil a veškerá podání činil sám. Nelze mu tudíž přiznat nárok na náhradu nákladů na právní služby poskytnuté advokátní kanceláří, a to ani v rozsahu 6 292 Kč včetně DPH podle advokátního tarifu. Správní orgán pro úplnost dodává, že advokátní kancelář při výpočtu mimosmluvní odměny považoval za plátce DPH, byť navrhovatel tuto skutečnost správnímu orgánu nedoložil.

Navrhovatel naopak nežádal náhradu za zaplacený správní poplatek. Vzhledem k tomu, že o náhradě nákladů řízení správní orgán rozhoduje z úřední povinnosti podle výsledku sporu, přiznal navrhovateli proti odpůrci nárok na náhradu nákladů řízení ve výši 10 000 Kč za zaplacený správní poplatek, neboť zaplacení správního poplatku je pro toho navrhovatele, který ve sporu uspěl, mimo vší pochybnost účelně vynaloženým nákladem na uplatňování práva.

Na základě shora uvedeného odůvodnění správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výročních tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat rozklad ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k Radě Českého telekomunikačního úřadu, prostřednictvím předsedkyně Rady Českého telekomunikačního úřadu.

Rozklad je možno učinit písemně na adresu: Český telekomunikační úřad, odbor legislativní a právní, pošt. přihrádka 02, 225 02 Praha 025, nebo ústně do protokolu. Písemné vyhotovení rozkladu se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis.

Rozklad lze podat rovněž přímo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats nebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, kdy účastník disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Mgr. Ing. Hana Továrková v. r.
předsedkyně Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Klára Bodláková, 25. 3. 2021
Vypraveno dne 25. 3. 2021